

د نحميا کتاب

د اورشليم دپاره د نحميا اندېښنه

۱ دا د هغو کارونو ځانگړی رپوټ دی چې نحميا د حکليا زوی سرته رسولي دي: د کيسلو په مياشت کې چې د ارتخششتا د پاچاهۍ شلم کال ؤ، زه نحميا د شوش په بالاحصار کې وم. (۲) زما د ورونو څخه يو تن چې حناني نومېده، د څو کسانو سره د يهودا څخه راغلی ؤ. ما د هغوی څخه د اورشليم او نورو يهوديانو په اړه چې په بابل کې د جلاوطني څخه تښتېدلي وو، پوښتنه وکړه. (۳) هغوی ماته ځواب راکړ: «هغه خلک چې ژوندي پاتې دي او بېرته د يهودا ولايت ته راغلي دي، د ډېرو کړاوونو او رسوايي سره مخامخ دي. د اورشليم دېوالونه راغورځول شوي دي او د هغه دروازې سوځېدلي دي.» (۴) کله چې ما دا ټولې خبرې واورېدلې، نو کښېناستم او په ژړا شوم. څو ورځې مې ویر وکړ او روژه مې ونيوله. د اسمانونو خدای ته مې دعا وکړه:

۵ «ای د اسمانونو څښتنه خدایه! ته ډېر لوی او هيبتناکه یې. هر څوک چې ستا سره مينه کوي او ستا په حکمونو باندې عمل کوي، ته په وفادارۍ د هغه سره په خپل لوظ باندې ولاړ یې. (۶) ای څښتنه، ماته وگوره، او د خپل خدمتگار هغه دعا واوره چې شپه او ورځ یې ستا د خدمتگارانو يعنې د اسراييلو د قوم دپاره کوم. زه په هغو گناهونو باندې اقرار کوم چې مونږ اسراييليانو ستا په وړاندې کړي دي. حتی ما او زما خپلې کورنۍ هم گناه کړې ده. (۷) مونږ ستا په وړاندې بد عمل کړی دی او ستا حکمونه مو سرته نه دي رسولي. مونږ د هغو قوانينو څخه پيروي نه ده کړې چې د خپل خدمتگار موسی په وسيله دې مونږ ته راکړي وو. (۸) هغه خبره چې تا موسی ته کړې وه، اوس هغه در په یاد کړه. تا ويلي وو: «که چېرې تاسو د اسراييلو قوم زما سره بې وفايي وکړه، نو زه به تاسو د نورو قومونو په منځ کې خواره واره کړم. (۹) خو که چېرې تاسو بېرته زما خواته

راوگرځئ او زما په حکمونو باندې عمل وکړئ، حتی که د نړۍ په کنجونو کې هم خواره واره شوي یئ، زه به تاسو بېرته هغه ځای ته راولم چې ما د خپل عبادت دپاره غوره کړی دی.

۱۰ ای خښتنه، دا ستا خدمتگاران دي او ستا خپل قوم دی. تا هغوی په خپل لوی قوت او طاقت سره ازاد کړي دي. ۱۱ اوس زما دعا او د خپلو نورو ټولو خدمتگارانو دعا چې غواړي ستا درناوی وکړي، قبوله کړه. زه زاری او غوښتنه کوم کله چې نن د پاچا حضور ته ورځم، نو زما سره مرسته وکړه او د هغه زړه نرم کړه، ترڅو زما غوښتنه ومنی.»

په هغو ورځو کې زه د پاچا ساقی وم.

اورشليم ته د نحميا تگ

۲ ۱ د ارتخششتا د پاچاهۍ په شلم کال د نيسان په مياشت کې يوه ورځ کله چې ارتخششتا پاچا ته شراب راوړل شول، ما هغه ته د شرابو جام وړاندې کړ. هغه هېڅکله زه خفه ليدلی نه وم، نو هغه زما څخه پوښتنه وکړه: «ولې داسې خفه ښکاري؟ فکر نه کوم چې ته ناروغ یې، نو هرومرو ته خفه یې.» زه د دې پوښتنې څخه ډېر ووېرېدم ۳ او ځواب مې ورکړ: «تاسو اعليحضرت دې تل ژوندی اوسئ! زه به څنگه خفه ښکاره نه شم؟ هغه ښار چې زما نیکونه په کې ښخ دي هغه وران شوی دی او د هغه دروازې سوځېدلې دي.» ۴ پاچا پوښتنه وکړه: «ته څه غواړې؟» ما د اسمانونو خدای ته دعا وکړه ۵ او بیا مې پاچا ته ځواب ورکړ: «که چېرې تاسو اعليحضرت زما څخه خوشحاله او راضي یې چې زما غوښتنه ومنی، نو ما ولېرئ چې يهودا ته لاړ شم، يعنې هغه ښار ته چې زما نیکونه په کې ښخ دي، ترڅو هغه ښار بېرته ودان کړم.» ۶ پاچا چې ملکه یې په څنگ کې ناسته وه، پوښتنه وکړه: «ته د څومره وخت دپاره ځې او کله بېرته راځې؟» ما هغه ته د راستنېدلو وخت وښود او بیا هغه زما غوښتنه ومنله. ۷ بیا ما پاچا ته وويل:

«عليحضرته! که ستاسو خوبنه وي، نو ماته د فرات د سيند د لوېديځې خوا د سيمو په واليانو باندې ليکونه راکړئ، ترڅو وکولای شم چې يهودا ته په خيريت سره لار شم.» (۸) همدارنگه ما د هغه څخه وغوښتل چې د شاهي ځنگلونو ساتونکي اساف ته هم يو ليک راکړي او هغه ته لارښوونه وکړي چې ماته د هغې کلا د دروازو د جوړولو دپاره چې د خدای د کور په څنگ کې ده، د ښار د دېوالونو دپاره او د هغه کور د جوړولو دپاره چې زه به په کې اوسېږم، لرگي راکړي. هغه ټول شيان چې ما غوښتي وو پاچا هغه ماته راکړل، ځکه چې زما خدای په ما باندې مهربانه او زما سره مل ؤ.

(۹) پاچا څو عسکري منصبداران او د سپرو عسکرو يو لښکر زما سره ولېږه او ما د فرات د سيند لوېديځې خواته سفر وکړ. هلته مې واليانو ته د پاچا ليکونه ورکړل. (۱۰) خو کله چې سنبلط چې د بيت حورون د ښارگوټي اوسېدونکی او طوبيا چې د عمون د ولايت يو مامور ؤ دا واورېدل چې يو څوک راغلی دی، ترڅو د اسراييلو د خلکو د ښېگڼې دپاره کار وکړي، نو هغوی ډېر خفه شول.

نحميا او د اورشليم د دېوالونو ليدل

(۱۱) زه اورشليم ته لاړم او تر درې ورځو پورې (۱۲) ما هېچا ته د هغه پلان په اړه ونه ويل چې زما خدای د اورشليم په هکله زما په زړه کې جوړ کړی ؤ. بيا زه د شپې راپاڅېدم، راووتم او د خپلو ملگرو څخه مې خو تنه د ځان سره بوتلل. هلته يوازې يو خر ؤ چې زه ورباندې سپور وم. (۱۳) زه د درې د دروازې له لارې د ښار نه ووتلم، د ښامار د چينې څخه تېر شوم او د خزلو د دروازې خواته لاړم. د تگ په وخت کې مې د نژدې څخه د ښار غورځېدلي دېوالونه او سوځول شوي دروازې په غور سره وليدلې. (۱۴) زه د فوارې دروازې او د پاچا حوض ته ورسېدم. خو وروسته بيا لاره دومره بنده وه چې زما خر ورباندې تېرېدلی نه شو. (۱۵) نو زه د قدرون درې ته وربښکته شوم او په لاره روان وم او دېوال ته مې کتل. بيا په هغه لاره باندې چې راغلی وم بېرته ستون شوم او د درې د دروازې له لارې بېرته ښار ته ورننوتلم.

١٦ د هغه ځای د مامورینو څخه هېڅوک پوه نه شو چې زه چېرته تللی وم او څه مې وکړل. ما نورو یهودیانو ته لکه کاهنانو، مشرانو، مامورینو او نورو هغو خلکو ته چې په دې کار کې به یې برخه اخیستله، تر هغه وخته هېڅ ونه ویل. ١٧ خو هغوی ته مې وویل: «گورئ چې مونږ د څه ډول کړاو سره مخامخ یو، ځکه چې اورشلیم وران شوی دی او د هغه دروازې سوځېدلې دي. راضئ چې د ښار دېوال بېرته جوړ کړو او خپل ځانونه د رسوایی څخه خلاص کړو.» ١٨ بیا ما هغوی ته وویل چې خدای څنگه زما سره مل و او مرسته یې راسره کوله او هغه څه مې هم ورته وویل چې پاچا راته ویلي وو. هغوی په ځواب کې وویل: «راضئ چې د بیا ودانولو په کار پیل وکړو.» نو هغوی په دې توګه دې ته تیار شول چې دا نېک کار پیل کړي.

١٩ خو کله چې سنباط، طوبیا او یو عرب چې چشم نومېده زمونږ د نقشي څخه خبر شول چې مونږ څه کوو، نو هغوی په مونږ باندې ملنډې ووهلې او زمونږ سپکاوی یې وکړ، ویې ویل: «تاسو څه کوئ؟ ایا غواړئ چې د پاچا په وړاندې سرکښي وکړئ؟»

٢٠ ما ځواب ورکړ: «د اسمانونو خدای به مونږ ته بری راکړي. مونږ د هغه خدمتګاران یو او مونږ به د بیا ودانولو کار پیل کړو. خو تاسو نه د اورشلیم په چارو کې حق لرئ او نه د هغه په جایداد کې برخه لرئ او نه د هغه په دود او دستور او تاریخ کې شریک یئ.»

د اورشلیم د دېوال بیا ودانېدل

٣ ١ بیا لوی کاهن الیاشیب او د هغه ملګرو کاهنانو د پسونو دروازه بېرته جوړه کړه، هغه یې وقف کړه او دروازې یې بېرته په خپل ځای کې کېښودلې. هغوی هغه دېوال د سلو د برج او د حنن بیل تر برج پورې ودان او وقف کړ. ٢ د دېوال بله برخه د اریحا خلکو ودانه کړه. ورپسې برخه یې د امري زوی زکور ودانه کړه.

٣) د هسناه طايفې د ماهيانو دروازه جوړه كړه. هغوی تيرونه او دروازي په خپلو ځايونو كې كېښودلې او په هغو كې يې د دروازي د بندولو دپاره قلفكونه او اړمونه هم كېښودل. ٤) مريموت چې د اوريا زوی او د هقوس لمسی ؤ، د دېوال بله برخه جوړه كړه. د برکيا زوی او د مشيزيبيل لمسي مشلام د دېوال بله برخه جوړه كړه او بله برخه يې صادق د بعنه زوی جوړه كړه. ٥) د دېوال بله برخه د تقوع خلكو جوړه كړه، خو د تقوع مشرانو د هغه كار څخه انكار وكړ چې د كار د مسوولانو له خوا هغوی ته ورسپارل شوی ؤ.

٦) يويا داع د فاسيح زوی او مشلام د بسوديا زوی د يشانه دروازه جوړه كړه. هغوی تيرونه او د دروازي پلې په خپلو ځايونو كې كېښودلې او په هغو كې يې د دروازي د بندولو دپاره قلفكونه او اړمونه هم كېښودل. ٧) د جبعون څخه ملتيا، د ميرونوت څخه يادون او د جبعون او مصفه خلكو د فرات د سيند د لوېديځې خوا د سيمي د والي تر استوگنځي پورې د دېوال بله برخه جوړه كړه. ٨) د دېوال بله برخه عزيزيل د حرهايا زوی چې زرگر ؤ، جوړه كړه. حنيا چې د عطر جوړوونكو څخه ؤ، تر پلن دېواله پورې د دېوال بله برخه جوړه كړه. ٩) رفايا د حور زوی چې د اورشليم د نيمي ناحيې حاكم ؤ، د دېوال بله برخه جوړه كړه. ١٠) يدعيا د حروماف زوی د دېوال هغه برخه جوړه كړه چې د هغه د كور مخې ته وه. د دېوال بله برخه حطوش د حشبنيا زوی جوړه كړه. ١١) ملكيا د حاريم زوی او حشوب د فحت مواب زوی د دېوال ورسپې برخه او هم د تنورونو برج جوړ كړ. ١٢) شلوم د هلوحيش زوی چې د اورشليم د بلې نيمي ناحيې حاكم ؤ، د دېوال بله برخه جوړه كړه. د هغه لورگانو د هغه سره په دې كار كې مرسته وكړه.

١٣) حانون او د زانوح د بنار اوسېدونكو د درې دروازه بېرته جوړه كړه. هغوی د دروازي پلې په خپلو ځايونو كې كېښودلې او په هغو كې يې د دروازي د بندولو دپاره قلفكونه او اړمونه هم كېښودل. وروسته يې د خزلو د دروازي پورې څلور سوه او پنځوس متره دېوال بيا جوړ كړ.

١٤) ملكيا د ركاب زوى چې د بيت هكاريم د ناحيې حاكم ؤ، د خزلو دروازه بېرته جوړه كړه. هغه د دروازې پلې په خپلو ځايونو كې كېښودلې او په هغو كې يې د دروازې د بندولو دپاره قلفكونه او اړمونه هم كېښودل.

١٥) شلون د كلحوزه زوى چې د مصفې د ناحيې حاكم ؤ، د فوارې دروازه بېرته جوړه كړه. هغه د دروازې چت جوړ كړ، د دروازې پلې يې په خپلو ځايونو كې كېښودلې او په هغو كې يې د دروازې د بندولو دپاره قلفكونه او اړمونه هم كېښودل. هغه د سيلوحا د حوض څخه چې د شاهي باغ په څنگ كې ؤ د هغو زينو پورې چې د داود د ښار څخه كوزې شوې وې، دېوال ودان كړ. ١٦) نحميا د عزبوق زوى چې د بيت صور د نيمې ناحيې حاكم ؤ، د دېوال بله برخه چې د داود د كورنۍ هديرې، حوض او عسكري قشلو پورې رسېدله، جوړه كړه.

هغو لاويانو چې په دېوال باندې يې كار كاوه

١٧) هغه لاويان چې د دېوال څو نورې برخې يې جوړې كړې، دا دي: رحوم د باني زوى لومړنى برخه جوړه كړه. حشيبا چې د قعليې د نيمې ناحيې حاكم ؤ، د خپلې ناحيې په استازيتوب بله برخه جوړه كړه. ١٨) بواى د حيناداد زوى چې د قعليې د ناحيې د بلې نيمايي برخې حاكم ؤ، بله برخه جوړه كړه. ١٩) ايصر د يشوع زوى چې د مصفې حاكم ؤ، د دېوال هغه بله برخه جوړه كړه چې هغې لارې ته مخامخ وه چې جبه خانې او د وسلو گودام ته ورختلې وه او د دېوال تر كنجې پورې رسېدله. ٢٠) باروك د زباى زوى د دېوال بله برخه چې د لوى كاهن الياشيب د كور تر دروازې پورې رسېدله، جوړه كړه. ٢١) مريموت چې د يوريا زوى او د هقوس لمسى ؤ، يوه بله برخه د الياشيب د كور د دروازې څخه د هغه د كور تر پايه پورې جوړه كړه.

هغو کاهنانو چې په دېوال باندې یې کار کاوه

٢٢ هغه کاهنان چې د دېوال څو نورې برخې یې جوړې کړې، دا دي: د اورشلیم د شاوخوا سیمې کاهنانو د دېوال بله برخه جوړه کړه. ٢٣ بنیامین او حشوب هغه برخه جوړه کړه چې د هغوی کور ته مخامخ وه. د معسیا زوی او د عنیا لمسی عزریا هغه برخه جوړه کړه چې د هغه د کور په خوا کې وه. ٢٤ بنوي د حیناداد زوی بله برخه جوړه کړه چې د عزریا د کور څخه د دېوال تر کنجه پورې وه. ٢٥-٢٦ فالال د اوزای زوی بله برخه جوړه کړه چې د دېوال د کنج او د هغې پورتنۍ ماڼۍ د برج څخه پیل شوې وه چې د ساتونکو حوډلی ته نژدې وه. فدايا د فرعوش زوی بله برخه جوړه کړه چې په ختیځ کې د اوبو د دروازې او د خدای د کور د پهره دارۍ برج ته مخامخ وه. دا د ښار هغې برخې ته نژدې وه چې د عوفل په نوم یادېدلې او د خدای د کور خدمتگاران په کې اوسېدل.

د دېوال نور ودانوونکي

٢٧ د تقوع خلکو د دېوال بله برخه جوړه کړه او دا د هغوی دوهمه برخه وه. هغه برخه د هغه ځای څخه پیل شوې وه چې د خدای د کور د څارنې لوی برج ته مخامخ وه او د عوفل تر دېواله پورې رسېدله. ٢٨ د کاهنانو یوې ډلې د دېوال بله برخه جوړه کړه چې د اسونو د دروازې په شمال کې وه. هر یو په هغې برخې باندې کار کاوه چې د هغه د کور په مخکې وه. ٢٩ صادق د یمیر زوی د دېوال بله برخه جوړه کړه چې د هغه د کور په مخکې وه. شمعیه د شکنیا زوی چې د ختیځې دروازې ساتونکی ؤ، د دېوال بله برخه جوړه کړه. ٣٠ حنیا د شلمیا زوی او حانون د صلاف شپږم زوی د دېوال بله برخه جوړه کړه چې دا د هغوی دپاره دوهمه برخه وه. مشلام د برکیا زوی د دېوال بله برخه جوړه کړه چې د هغه د کور په مخکې وه. ٣١ ملکيا چې یو زرگر ؤ، د دېوال هغه برخه جوړه کړه چې د خدای د کور د کارگرانو او سوداگرانو تر کوره پورې رسېدله. دا

خای د حاضری دروازې ته مخامخ ؤ چې هغې کوتې ته نژدې ؤ چې د دېوال په شمال ختیځ کنج باندې وه. (۳۲) زرگرانو او سوداگرانو د دېوال وروستی برخه چې د کنج د کوتې څخه د پسونو تر دروازې پورې رسېدله، جوړه کړه.

د بیا ودانولو سره مخالفت

۴ (۱) کله چې سنبط او ورېدل چې مونږ یهودیان د دېوال په بیا ودانولو باندې بوخت وو، هغه ډېر په قهر شو او په مونږ باندې یې ملنډې ووهلې. (۲) هغه د خپلو ملگرو او د سامریانو د لښکرو په مخکې وویل: «دا بېچاره یهودیان څه کوي؟ ایا دوی نیت لري چې دا ښار بېرته ودان کړي؟ ایا دوی فکر کوي چې د قربانیو په وړاندې کولو سره به وکولای شي چې دا کار په یوه ورځ کې پای ته ورسوي؟ ایا دوی کولای شي چې د دې سوځېدلي ښار د ډېریو څخه د ودانۍ تیرې جوړې کړي؟» (۳) طوییا د هغه په څنګ کې ولاړ ؤ او ویې ویل: «هغوی څه ډول دېوال جوړوي؟ که چېرې یو گیدر هم په هغه باندې وڅیږي، نو د هغوی دغه د تېرو دېوال وړانولې شي!» (۴) ما دعا وکړه: «ای زموږ خدایه! واوره چې هغوی څنګه په مونږ باندې ملنډې وهي. دا ملنډې دې په خپله په هغوی باندې ووهل شي. د هغوی هرڅه دې لوټ شي او هغوی دې پردې وطن ته د اسیرانو په توګه بوتلل شي. (۵) د هغوی بد کارونه مه بڅښه او د هغوی گناهونه مه هېروه، ځکه چې هغوی د معمارانو یعنې زموږ سپکاوی کوي.»

(۶) نو مونږ د دېوال بیا ودانولو ته دوام ورکړ او د هغه لوړوالی نیمايي ته ورسېده، ځکه چې خلکو په شوق سره کار کاوه.

(۷) خو کله چې سنبط، طوییا او د عربو، عمون او اشدود خلکو او ورېدل چې د اورشلیم د دېوال د بیا جوړولو کار په منځ روان دی او د دېوال سوري بندېږي، نو هغوی ډېر په قهر شول. (۸) نو

هغوی ټولو دسیسه جوړه کړه چې راشي او په اورشلیم باندې حمله وکړي او گډوډي جوړه کړي،
⑨ خو مونږ خپل خدای ته دعا وکړه او د خپل ځان د ساتنې دپاره مو د هغوی په وړاندې شپه
او ورځ ساتونکي ځای په ځای کړل.

⑩ د یهودا خلکو دا سندره وویله:

مونږ ستړي شوي یو په وړلو د بارونو

څنگه به یو وړل شي دومره ماتې تیرې

مونږ به څنگه جوړوو دا دېوال؟

⑪ زمونږ دښمنانو به ویل: «مخکې له دې چې یهودیان په دې پوه شي چې څه وشول، مونږ به په
غلا ورشو او هغوی به ووژنو، ترڅو د هغوی د کار مخه ونیسو.» ⑫ خو هغه یهودیان چې زمونږ
دښمنانو ته نژدې اوسېدل، هغوی به بیا بیا راتلل او مونږ به یې د دښمنانو د هغو نقشو څخه خبرولو
چې زمونږ په ضد به یې جوړولې. ⑬ نو ما خلک ولېږل چې د دېوال په هغو ټیټو ځایونو کې
چې لا جوړ شوي نه وو، پوره وکړي. هغوی مې د کورنیو په ترتیب ځای په ځای کړل او د خپلو
تورو، نېزو او لیندو سره هلته ودرېدل. ⑭ کله چې ماته معلومات وشو، نو زه پاڅېدم او مشرانو،
مامورینو او د قوم پاتې خلکو ته مې وویل: «د خپلو دښمنانو څخه مه وپرېږئ. دا یاد ساتئ چې
څښتن څومره لوی او هیبتناک دی. نو تاسو د خپلو خپلوانو، اولادونو، ښځو او کورونو په خاطر
وجنگېږئ.»

⑮ زمونږ دښمنان پوه شول چې مونږ د هغوی د دسیسې څخه خبر یو او هغوی په دې باندې هم
پوه شول چې خدای د هغوی پلانونه شنې کړي دي. نو مونږ ټول بېرته لاړو چې د دېوال د بیا

ودانولو کار وکړو. (۱۶) د هماغه وخت څخه وروسته زما نیمو خلکو کار کاوه او نیمو خلکو چې د زغرو کالي يې اغوستي وو او په نېزو، سپرونو او لیندو باندې سمبال وو، پهره کوله. مشرانو د کارگرانو ملاتړ کاوه. (۱۷) هغه څوک چې د دېوال په ودانولو باندې بوخت وو او هغو خلکو چې د ودانۍ مواد به يې وړل، په یو لاس کې به يې وسله نیولې وه او په بل لاس به يې کار کاوه. (۱۸) د معمارانو څخه به هر یو خپله توره تر ملا تړلې وه او کار به يې کاوه. هغه سړی چې د خطر سرنی يې واهه، زما په څنگ کې ولاړ و. (۱۹) نو ما شریفو خلکو او د هغوی مامورینو او نورو خلکو ته وویل: «زمونږ کار ډېر دی او ساحه يې دومره پراخه ده چې مونږ یو د بل څخه په یو لېرې فاصله کې یو. (۲۰) کله چې تاسو د سرنی اواز واورېد، زر راشئ او زما په شاوخوا باندې راټول شئ. زمونږ خدای به زمونږ دپاره وجنګیږي.» (۲۱) نو هره ورځ به د سهار نه د شپې د ستورو د راختلو پورې زمونږ نیمو کسانو په دېوال باندې کار کاوه او نورو نیمو به د خپلو نېزو سره ولاړ او پهره به يې کوله.

(۲۲) په دې وخت کې ما د کار مسوولانو ته وویل چې دوی دې د خپلو مرستیالانو سره د شپې له خوا په اورشلیم کې پاتې شي، ترڅو هغوی وکولای شي چې د شپې له خوا د ښار ساتنه وکړي او د ورځې له خوا کار وکړي. (۲۳) په دې وخت کې ټولو خپل کالي نه ویستل او تل به په وسلو سمبال وو. نه ما، نه زما خپلوانو، نه زما خدمتګارانو او نه زما ساتونکو، حتی هغه وخت چې د اوبو دپاره تلل، وسله به يې په ځمکه نه ایښودله.

نحمیا د غریبانو سره مرسته کوي

۵ (۱) په دې وخت کې زیات شورماشور جوړ شو. ډېرو خلکو او د هغوی ښځو د نورو یهودیانو په ضد شکایت پیل کړ. (۲) ځینو وویل: «زمونږ کورنۍ ډېرې لویې دي، نو مونږ غلو دانو

ته اړتيا لرو ترڅو ژوندي پاتې شو.» (۳) نورو وويل: «مونږ مجبور يو چې خپل پټي، د انگورو باغونه او خپل کورونه گرو کړو، ترڅو د دې قحطۍ په وخت کې په پوره اندازه غلې دانې په بيه واخلو.» (۴) نورو وويل: «مونږ مجبور شو چې پاچا ته د خپلو پټيو او انگورو د باغونو د ماليې د ورکولو دپاره پيسې پور کړو.» (۵) مونږ لکه د نورو يهوديانو په شان د يو قوم څخه يو. زمونږ اولادونه هم د هغوی د اولادونو په شان دي. خو مونږ مجبور يو چې خپل اولادونه غلامان کړو او زمونږ د لورگانو څخه ځينې لا پخوا د وينځو په توگه خرڅې شوې دي. مونږ بې وسه يو، ځکه چې زمونږ پټي او د انگورو باغونه گرو شوي دي.»

(۶) کله چې ما د هغوی شکايتونه او توروته واورېدل، ډېر په قهر شوم. (۷) د فکر کولو نه وروسته ما د قوم مشران او مامورين ملامته کړل او هغوی ته مې وويل: «تاسو ولې د خپلو خپلوانو څخه سود اخلي؟» بيا مې د هغوی په ضد لويه جرگه راوغوښتله. (۸) هغوی ته مې وويل: «ترڅو پورې چې مونږ کولای شول، خپل يهودي خپلوان مو چې په پرديو قومونو باندې خرڅ شوي وو، بېرته واخيستل. اوس تاسو هغوی دې ته مجبوروي چې خپل ځانونه په مونږ، يعنې په خپلو خلکو باندې خرڅ کړي!» مشران غلي شول او ځواب يې نه درلود. (۹) بيا مې وويل: «تاسو چې کوم کار کوئ هغه بڼه نه دی! تاسو بايد د خدای څخه ووېرېږئ او هغه کار وکړئ چې بڼه وي. نو تاسو بايد زمونږ دښمنانو يعنې غيريهوديانو ته وخت ورنه کړئ چې په مونږ باندې ملنډې ووهي.» (۱۰) ما، زما خپلوانو او زما ملگرو، خلکو ته پيسې او غلې دانې په پور ورکړې دي، خو مونږ بايد د هغو په بدل کې سود ونه غواړو. (۱۱) تاسو چې د هغوی پټي، د انگورو باغونه، د زيتونو باغونه او کورونه او هم هغه سود چې د پيسو، غلو دانو، شرابو او د زيتونو د تېلو په خاطر د هغوی څخه اخيستی دی، همدا نن بېرته ورکړئ.» (۱۲) مشرانو ځواب ورکړ: «څنگه چې تاسو وايئ هماغسې به وکړو. مونږ به د هغوی جايداد بېرته ورکړو او خپل پورونه به ورڅخه نه غواړو.» کاهنان مې راوغوښتل او د هغوی په مخکې مې مشرانو او مامورينو ته قسم ورکړ چې په هغې وعدې باندې

چې همدا اوس يې وکړه، ټينگ ودريري. (١٣) بيا مې خادر راوويست او هغه مې وڅنډه. بيا مې وويل: «ستاسو څخه هرڅوک چې په خپله وعده باندې ونه درېده، نو خدای به هغه همداسې وڅنډي. هغه به ستاسو څخه ستاسو کورونه او ټول شيان واخلي او تاسو ته به هېڅ شى پرېږدي.» هرڅوک چې حاضر ؤ، ويې ويل: «آمين!» او د څښتن ثنا يې وويله. څنگه چې خلکو وعده وکړه، هماغسې يې وکړل.

د نحميا سخاوت

(١٤) د دې ټولو دولسو کالو په دوران کې چې زه د يهودا والي وم، يعنې د ارتخششتا د پاچاهۍ د شلم کال څخه تر دوه دېرشم کاله پورې نه ما او نه زما خپلوانو د والي دپاره هغه ټاکل شوي ډوډۍ خوړله. (١٥) زما څخه مخکې هر والي به په خلکو باندې دروند بار ايښوده، يعنې د هغوى څخه به يې د خوړو او شرابو دپاره د ورځې څلوېښت د سپينو زرو سکې غوښتلې. حتی د هغوى مامورينو به په خلکو باندې ظلم کاوه. خو ما داسې کار نه کاوه، ځکه چې د خدای څخه وپرېدم. (١٦) ما خپل ټول قوت او طاقت د دېوال په بيا ودانولو باندې ولگاوه او هېڅ ځمکه مې د ځان دپاره وانخيستله. زما ټول خدمتگاران هلته د کار دپاره راټول شوي وو. (١٧) برسېره پر هغو ټولو خلکو چې د شاوخوا قومونو څخه به ماته راتلل، ما تل د يهوديانو يو سلو پنځوسو کسانو او د هغوى مامورينو ته په خپل دسترخوان باندې ډوډۍ ورکوله. (١٨) ما به هره ورځ يو غويى، شپږ چاغ پسونه، چرگان او په هرو لسو ورځو کې به مې يوځل په زياته اندازه هر ډول شراب تيارول. ما د والي په توگه د خپلو خوړو د لگښت غوښتنه نه ده کړې. زه پوهېدم چې دا په خلکو باندې څومره دروند بار دى.

(١٩) اى زما خدايه، ما در په ياد کړه او د هغه څه په خاطر چې د دې خلکو دپاره مې کړي دي ماته برکت راکړه.

٦ (١) سنبلط، طوبيا او چشم چې عرب ؤ او زمونږ نورو دبنمنانو واورېدل چې مونږ د دېوال د ودانولو کار پای ته رسولی دی او په هغه کې هېڅ سوری پاتې نه دی. یوازې د دروازو د پلو د اینښودلو کار پاتې ؤ. (٢) نو سنبلط او چشم ماته یو پیغام راولېږه او دا وړاندیز یې وکړ چې د هغوی سره د اونو په ډاگ کې په یوه کلي کې وگورم. زه پوه شوم چې دا د هغوی یو چل ؤ او غوښتل یې چې ماته زیان ورسوي. (٣) هغوی ته مې استازي ورولېږل چې داسې ورته ووايي: «زه په یو مهم کار باندې بوخت یم. زه نه شم کولای چې خپل کار پرېږدم، هلته درشم او ستاسو سره وگورم.» (٤) هغوی څلور ځلې هماغه پیغام راولېږه او ما ورته هر ځل هماغه ځواب ورلېږه. (٥) نو سنبلط خپل خدمتگار د پنځم ځل دپاره د یو لیک سره راولېږه، دا یو سرخلاصی لیک ؤ. (٦) په هغه کې داسې لیکل شوي وو:

«چشم وایي چې د گاونډیو قومونو په منځ کې داسې اوازې دي چې ته او یهودیان اراده لرئ چې سرکښي وکړئ، نو په دې خاطر تاسو دا دېوال ودانوی. دا هم وایي چې ته غواړې خپل ځان د هغوی پاچا کړې. (٧) همدارنگه تا نییان هم ټاکلي دي چې په اورشلیم کې داسې اعلان وکړي چې نحمیا د یهودا پاچا دی. نو دا خبر به بېرته پاچا ته ورسېږي، ښه به دا وي چې زما سره وگورې، ترڅو په دې اړه یو د بل سره مشوره وکړو.»

(٨) ما هغه ته ځواب ورولېږه: «ته چې څه وایې په هغې کې هېڅ رښتیا نشته. دا ټولې خبرې تا د خپله ځانه جوړې کړې دي.»

(٩) هغوی ټولو هڅه کوله چې مونږ ووپروي او د دې کار څخه لاس واخلو. خو ما خدای ته دعا وکړه چې ماته قوت راکړي.

۱۰ شمعيه د دلایا زوی او د مهيتبيل لمسي نه شو کولای چې خپل کور پرېږدي، نو زه د هغه د لیدلو دپاره لارم. چې کله یې زه ولیدم، ویې ویل: «باید د خدای په کور کې پټ شو او دروازې قلف کړو، ځکه چې هغوی د شپې راځي چې تا ووژني.» ۱۱ ما ځواب ورکړ: «زه داسې سپری نه یم چې وټنستم او پټ شم. ایا ته فکر کوې چې زه به د خدای په کور کې په پټېدلو سره خپل ژوند وژغورم؟ زه به دا کار ونه کړم.» ۱۲ کله چې ما په دې اړه فکر وکړ نو پوه شوم چې خدای شمعيه نه دی رالېږلی، بلکې طوییا او سنبلط هغه ته رشوت ورکړی دی چې ماته دا خبرداری راکړي. ۱۳ هغوی هغه اجیر نیولی ؤ چې ما ووېروي او گناه وکړم، ترڅو هغوی وکولای شي چې زما نوم بد کړي او ومې شرموي. ۱۴ ما دعا وکړه: «ای زما خدایه، هغه څه چې طوییا او سنبلط وکړل هغه در په یاد کړه او هغوی ته سزا ورکړه. همدارنگه نوعديه پیغمبره او نور ټول نبیان در په یاد کړه چې غوښتل یې ما ووېروي.»

د دېوال د کار سرته رسېدل

۱۵ دېوال په دوه پنځوس ورځو کې د ایلول د میاشتې په پنځه ویشتمه نېټه پای ته ورسېده. ۱۶ کله چې زمونږ ټول دښمنان خبر شول چې کار پای ته ورسېده، نو شاوخوا قومونه ووېرېدل او رسوا شول، ځکه چې هغوی په دې پوه شول چې زمونږ خدای د دېوال په بیا ودانولو کې زمونږ سره مرسته کړې ده.

۱۷ په دې ټوله موده کې یهودي مشرانو او طوییا یو بل ته لیکونه استول. ۱۸ دوه دلیلونه وو چې په یهودا کې ډېرو خلکو د طوییا سره قسم کړی ؤ: یو دا چې شکنیا د آرح زوی د هغه خسر ؤ او بل دا چې د طوییا زوی یهوحنان د برکیا د زوی مشلام د لور سره واده کړی ؤ. ۱۹ خلکو به زما په مخکې د طوییا د ښو کارونو په اړه خبرې کولې او زما خبرې به یې هغه ته رسولې. نو طوییا به لیکونه رالېږل چې ما ووېروي.

۷ (۱) نو دېوال ودان شو، ټولې دروازې په خپلو ځایونو کې کېښودل شوې او د خدای د کور ساتونکو، سندرغاړو او لایوانو ته خپل کارونه وسپارل شول. (۲) دوه کسان مې د اورشلیم د ښار د اداره کولو دپاره د چارواکو په توگه وټاکل: زما ورور حناني او د جنگي کلا قوماندان حننيا. حننيا د ډېرو خلکو په پرتله یو اعتباري سړی ؤ او له خدایه وپېرېده. (۳) ما هغوی ته وویل: «د اورشلیم دروازې تر هغه وخته پورې مه خلاصوئ، ترڅو لمر ښه نه وي راختلی او د لمر پرېوتلو په وخت کې یې د ساتونکو د رخصتېدلو څخه مخکې تړئ او اړم ورته اچوئ.» هغوی ته مې دا هم وویل چې د اورشلیم د اوسېدونکو څخه ساتونکي وټاکي او د هغوی څخه ځینې کسان پوستو ته ورکړي او نور دې د خپلو کورونو په شاوخوا سیمه کې گزمه وکړي. (۴) اورشلیم یو لوی او پراخه ښار ؤ، خو ډېر خلک په کې نه اوسېدل او تر هغه وخته پورې لا کورونه په کې بېرته جوړ شوي نه وو.

د راستانه شویو جلاوطنو لست

(عزرا ۲: ۱ - ۷۰)

(۵) خدای دا فکر زما په زړه کې واچاوه چې قوم او د هغوی مشران او مامورین د هغو د کورنیو د سوانحو د ثبتولو دپاره راټول کړم. ما د هغو خلکو نسب نامې راپیدا کړې چې د اسیرتوب څخه لومړی راستانه شوي وو او دا هغه معلومات دی چې ما راپیدا کړ:

(۶) ډېرو جلاوطنو خلکو د بابل ولایت پرېښود او اورشلیم او یهودا ته یې خپلو ښارگوټو ته راستانه شول. له هغه وخت څخه چې نیوکدنصر پاچا هغوی د اسیرانو په توگه بابل ته بېولي وو، د هغوی کورنی هلته په جلاوطنۍ کې اوسېدلې. (۷) دا د هغوی مشران وو: زروبابل، یسوع، نحمیا، عزریا، رعمیا، نحماني، مردخای، بلشان، مسفارت، بغوای، نحوم او بعنه.

(۸) - (۲۵) دا د اسراییلو د طایفو لست دی چې په هغه کې د هرې طایفې د خلکو شمېر لیکل شوی

دی چې د جلاوطني څخه راستانه شوي وو:

- د فرعوش له طایفې څخه - ۲۱۷۲ تنه
د شفتیا له طایفې څخه - ۳۷۲ تنه
د آرح له طایفې څخه - ۶۵۲ تنه
د فحت موآب له طایفې څخه چې د یسوع او یوآب د اولادې څخه وو - ۲۸۱۸ تنه
د عیلام له طایفې څخه - ۱۲۵۴ تنه
د زتو له طایفې څخه - ۸۴۵ تنه
د زکي له طایفې څخه - ۷۶۰ تنه
د بنوي له طایفې څخه - ۶۴۸ تنه
د بیای له طایفې څخه - ۶۲۸ تنه
د عزجد له طایفې څخه - ۲۳۲۲ تنه
د ادونيقام له طایفې څخه - ۶۶۷ تنه
د بغوای له طایفې څخه - ۲۰۶۷ تنه
د عادین له طایفې څخه - ۶۵۵ تنه
د آطیر له طایفې څخه چې د حزقیا په نوم هم یادېده - ۹۸ تنه
د حاشوم له طایفې څخه - ۳۲۸ تنه
د بیسای له طایفې څخه - ۳۲۴ تنه
د حاریف له طایفې څخه - ۱۱۲ تنه
د جبعون له طایفې څخه - ۹۵ تنه

هغه خلک چې نیکونه یې په لاندېنيو ښارگوټو کې اوسېدل، هم راستانه شول: (۲۶) - (۲۸)

د بیت لحم او نطوفه څخه - ۱۸۸ تنه

د عناتوت څخه - ۱۲۸ تنه

د بیت عزموت څخه - ۴۲ تنه

د قریت یعاریم، کفیری او بیروت څخه - ۷۴۳ تنه

د رامې او جبعی څخه - ۶۲۱ تنه

د مخماس څخه - ۱۲۲ تنه

د بیت ییل او عای څخه - ۱۲۳ تنه

د بل نبو څخه - ۵۲ تنه

د بل عیلام څخه - ۱۲۵۴ تنه

د حاریم څخه - ۳۲۰ تنه

د اریحا څخه - ۳۴۵ تنه

د لود، حادید او اونو څخه - ۷۲۱ تنه

د سناعه څخه - ۳۹۳۰ تنه

دا د هغو کاهنانو د طایفو لست دی چې د جلاوطني څخه راستنې شوي: (۳۹) - (۴۲)

د یدعیا د طایفي څخه چې د یشوع د اولادې څخه وو - ۹۷۳ تنه

د یمیر د طایفي څخه - ۱۰۵۲ تنه

د فشحور د طایفي څخه - ۱۲۴۷ تنه

د حاریم د طایفي څخه - ۱۰۱۷ تنه

د لاویانو هغه طایفي چې د جلاوطني څخه راستنې شوي: (۴۳) - (۴۵)

د يشوع او قدمي بيل د طايفو څخه چې د هودويا اولاده وه - ۷۴ تنه
د خدای د کور د سندرغاړو څخه چې د اساف اولاده وه - ۱۴۸ تنه
د خدای د کور د ساتونکو څخه چې د شلوم، آطير، طلumon، عقوب، حطيطا او شوبای اولاده
وه - ۱۳۸ تنه

۴۶-۵۶ د خدای د کور د خدمتگارانو طايفې چې د جلاوطني څخه راستنې شوې:

صيحا، حسوفا، تباعوت، قيروس،
سيعا، فادون، لبانه، حجابه، شلمای،
حانان، جدیل، جحر، ريباياه، رزين،
نقودا، جزام، عزه، فاسيح، بیسای،
معونيم، نفوشسيم، بقوق، حقوفا،
حرحور، بزليت، محيدا، حرشا،
برقوس، سيسرا، تامح، نصيح او حطيفا.

۵۷-۵۹ د سليمان د خدمتگارانو هغه طايفې چې د جلاوطني څخه راستنې شوې:

سوطای، صوفرت، فريدا،
يعله، درقون، جدیل، شفطيا،
حطیل، فوخرت حظبايم او آمون.

۶۰ د خدای د کور د خدمتگارانو او د سليمان د خدمتگارانو د اولادې ټول شمېر چې د جلاوطني

څخه راستانه شوي وو، ۳۹۲ تنه وو.

٦١-٦٢ شپږ سوه دوه څلوېښت تنه د دلایا، طوبیا او تقودا د طایفو څخه وو او د تل ملح، تل حرشا، کروب، ادون او یمیر د ښارگوټو څخه راستانه شوي وو، خو هغوی نه شو کولای دا ثابته کړي چې د اسرایلیانو د اولادې څخه دي.

٦٣-٦٤ د کاهنانو دغو لاندېنیو طایفو ونه شو کولای چې خپلې سوانح راپیدا کړي، ترڅو خپل نیکونه ثابت کړي: حایا، هقوس او برزلاي چې د کاهنانو د طایفې نیکه ؤ، د جلعادي برزلاي د طایفې د یوې ښځې سره واده کړی ؤ او د خپل خسر د طایفې په نوم یاد شو. څرنګه چې هغوی نه شو کولای دا ثابته کړي چې د هغوی نیکونه څوک وو، نو هغوی ناپاک ګڼل کېدل، نو ځکه د کاهنانو په توګه ونه منل شول. ٦٥ د یهودیانو والي هغوی ته وویل: «تر هغې پورې چې د کوم کاهن له خوا د اوریم او تمیم په وسیله معلومه نه شي چې تاسو په رښتیا سره کاهنان یئ، تاسو نه شی کولای هغه ډوډی وخورئ چې خدای ته وړاندې کېږي.»

٦٦-٦٩ د هغو جلاوطنو خلکو شمېر چې راستانه شوي وو، ټول ٤٢٣٦٠ تنه وو. برسېره پردې هلته ٧٣٣٧ تنه نارینه او ښځینه خدمتګاران وو. د نارینه او ښځینه سندرغاړو شمېر دوه سوه پنځه څلوېښت تنه وو. لاندېني څاروي هم ورسره وو:

اسونه - ٧٣٦

قچرې - ٢٤٥

اوبنان - ٤٣٥

خره - ٦٧٢٠

٧٠-٧٢) د طایفو ځینو مشرانو د خدای د کور د بیا ودانولو د لگښت دپاره مرسته وکړه. والي دا شیان خزاني ته ورکړل: اته کیلو ګرامه سره زر، د مراسمو د سرته رسولو په خاطر ٥٠ دانې کاسې او د کاهنانو دپاره ٥٣٠ چپني. د طایفو ځینو مشرانو دا شیان خزاني ته ورکړل: ١٦٨ کیلو ګرامه سره زر او ١٢٥٠ کیلو ګرامه سپین زر. نورو خلکو دا شیان ورکړل: ١٧٠ کیلو ګرامه سره زر، ١١٠٠ کیلو ګرامه سپین زر او د کاهنانو دپاره ٦٧ چپني.

٧٣) نو کاهنان، لاویان، د خدای د کور ساتونکي، سندرغاړي، نور خلک، د خدای د کور خدمتګاران یعنې د اسراییلو ټول قوم د یهودا په ښارګوټو او ښارونو کې ځای په ځای شول.

عزرا خلکو ته په لوړ اواز تورات لولي

١) په اوومه میاشت د اسراییلو قوم ټول په خپلو ښارونو کې ځای په ځای شول. د همدې میاشتي په لومړۍ ورځ هغوی ټول په اورشلیم کې د اوبو د دروازي مخې ته په حوډلی کې سره راټول شول. هغوی د عزرا څخه چې د شریعت عالم ؤ، وغوښتل چې د تورات کتاب چې څښتن د موسی په وسیله اسراییلو ته ورکړی ؤ، راوړي. ٢) نو عزرا هغه کتاب هغه ځای ته راوړ چې خلک په کې راټول شوي وو، یعنې سړي، ښځې او هغه ماشومان چې په داسې عمر کې وو چې د پوهېدلو توان یې درلود. ٣) عزرا دروازي ته په مخامخ حوډلی کې د سهار وختي څخه تر غرمې پورې هغوی ته تورات ولوست او هغوی ټولو ورته په غور سره غوږ نیولی ؤ. ٤) عزرا د لرګي په منبر باندې چې د همدې مقصد دپاره جوړ شوی ؤ، ولاړ ؤ. د هغه ښي لاس ته متتیا، شمع، عنایا، اوريا، حلقیا او معسیا او چپ لاس ته یې فدایا، میشاییل، ملکیا، حاشوم، حشبدانه، زکریا او مشلام ولاړ وو. ٥) عزرا په یو داسې لوړ ځای کې ولاړ ؤ چې هرچا لیدلی شو. کله چې هغه کتاب پرانیست، هغوی ټول ودرېدل. ٦) عزرا لوی څښتن خدای ته ثنا وویل او ټول قوم خپل لاسونه

پورته کړل او په ځواب کې یې وویل: «آمین! آمین!» هغوی په سجده شول او د خښتن عبادت یې وکړ. (۷) وروسته بیا هغوی پاڅېدل او په خپلو ځایونو کې ودرېدل او دغو لایوانو ورته د تورات کتاب بیان کړ: یسوع، باني، شریبا، یامین، عقوب، شبتای، هودییه، معسیا، قلیطا، عزریا، یوزاباد، حانان او فلایا. (۸) هغوی د خدای د تورات کتاب په لوړ اواز لوسته او هغه یې تشریح کاوه، ترڅو خلک پرې پوه شي.

(۹) کله چې خلکو ته شریعت لوستل کېده، هغوی په ژړا پیل وکړ. نو نحمیا والي، عزرا کاهن او د شریعت عالم او هغو لایوانو چې خلکو ته یې شریعت تشریح کاوه، ټولو خلکو ته وویل: «دا ورځ ستاسو د خښتن خدای سپېڅلې ورځ ده. نو تاسو ویر او ژړا مه کوئ. (۱۰) اوس خپلو کورونو ته لاړ شئ او جشن ونیسئ. د خپلو خوندورو خوږو او شرابو څخه هغه چاته چې نه یې لري د هغوی برخه ورکړئ. نن ورځ زمونږ د خښتن دپاره یوه سپېڅلې ورځ ده، نو مه خفه کېږئ. د خښتن خوشحالي ستاسو قوت دی.»

(۱۱) لایوانو هم خلک ارام کړل او هغوی ته یې وویل: «غلي شئ! نن ورځ یوه سپېڅلې ورځ ده، نو مه ژاړئ او مه خفه کېږئ.» (۱۲) نو ټول خلک خپلو کورونو ته لاړل. هغوی په ډېره خوشحالي سره وخورل او ویې خښل او څه چې یې درلودل، د هغو څخه یې نورو ته هم د هغوی برخه وروولېږله، ځکه څه چې هغوی ته لوستل شوي وو، ورباندې پوه شول.

د جونگرو اختر

(۱۳) یوه ورځ وروسته د ټولو طایفو مشران د کاهنانو او لایوانو سره یوځای عزرا ته ورغلل چې هغوی د تورات حکمونه زده کړي. (۱۴) هغوی په دې پوه شول چې په شریعت کې لیکل شوي دي چې خښتن د موسی په وسیله حکم کړی ؤ چې په اوومه میاشت چې هغوی اختر لمانځي، باید په

جونگړو کې واوسېږي. (۱۵) دا هغه حکم ؤ چې هغوی باید په اورشلیم او نورو ښارگوټو کې اعلان وکړي: «غرونو ته لاړ شئ او د زیتونو، ځنگلي زیتون، اس، خرما او نورو ونو څانگې راوړئ چې په شریعت کې د لیکل شویو لارښوونو سره سم د هغو څخه جونگړې جوړې کړئ.»

(۱۶) نو خلکو د ونو څانگې راوړلې او د خپلو کوټو په بامونو، په خپلو حوډلیو، د خدای د کور په حویلی او د اوبو د دروازې او د افرايم د دروازې په عمومي میدان کې یې ورڅخه جونگړې جوړې کړې. (۱۷) هغو ټولو خلکو چې د اسیرتوب څخه بېرته راغلي وو، جونگړې جوړې کړې او په هغو کې اوسېدل. هغوی ټول ډېر خوشحاله وو، ځکه چې د نون د زوی یوشع د زمانې څخه تر هغې ورځې پورې اسرایلیانو په دې ډول جشن نه ؤ لمانځلی. (۱۸) د اختر د لومړۍ ورځې څخه تر وروستنۍ ورځې پورې عزرا هره ورځ د خدای د تورات یوه برخه په لوړ اواز لوستله. هغوی دا اختر اووه ورځې ولمانځه او د شریعت سره سم په اتمه ورځ نوموړي مراسم په دعا او عبادت سره پای ته ورسېدل.

د گناهونو د اقرار دعا

(۱) - (۲) د همدې میاشتې په څلورويشتمه ورځ د اسراییلو قوم سره راټول شو چې روژه ونیسي، د دې دپاره چې د خپلو گناهونو په خاطر خپل خفگان څرگند کړي. هغوی له پخوا نه خپل ځانونه د ټولو پرديو قومونو څخه بېل کړي وو. هغوی د خفگان د نښې په توگه د ویر کالي اغوستي وو او په خپلو سرونو باندې یې خاورې اچولې وې. بیا هغوی ودرېدل او په هغو گناهونو باندې یې اقرار وکړ چې دوی او د دوی نیکونو کړي وو. (۳) هغوی درې ساعته ولاړ وو او د خپل څښتن خدای تورات ته یې غوږ نیولی ؤ او درې ساعته نور یې په خپلو گناهونو باندې اقرار وکړ او د خپل څښتن خدای عبادت یې وکړ.

٤) يشوع، باني، قدمي ييل، شبنيا، بوني، شربيا، باني او کناني په هغه منبر باندې ودرېدل چې د لاويانو دپاره ؤ او په لوړ اواز يې خپل خښتن خدای ته زاری وکړې.

٥) دغو نورو لاويانو خلکو ته د عبادت دپاره بلنه ورکړه: يشوع، قدمي ييل، باني، حشبنيا، شربيا، هوديا، شبنيا او فتحيا. هغوی وويل:

پاخېړئ وکړئ ستاينه د خپل خښتن خدای

ستاينه وکړئ د هغه د تل دپاره

هر يو دې وکړي د هغه د جلالي نوم صفت

ثنا دې وي ستا پر جلاله نوم ته

چې لوی دی ټولو صفتونو څخه

٦) ته خښتن يې يوازې ته خښتن يې

تا دي جوړ کړي اسمانونه ټول د ستورو سره

تا پيدا کړې ځمکه، بحيره او هر څه چې دي

هغو کې

تا وربخښلی دی ژوندون ټولو ته

تاته سجده کړي ستا عبادت کړي

اسماني ځواکونه

٧ ته يې هغه څښتن خدای چا چې کړ غوره ابرام

تا راوويست هغه د کلدانيانو د اور د ښار څخه

او د هغه نوم دې ابراهيم کېښود

٨ ته شوې پوه چې هغه تاته وفادار دی

او تا وکړ د هغه سره لوظ

تا وعده وکړه چې اولادې ته د هغه

به ورکړې د کنعانيانو ځمکه

هم د حيتيانو، اموريانو ځمکه

د فرزيانو، يبوسيانو، جرجاشيانو ځمکه

ته ودرېدلې خپله وعده باندې

ځکه چې ته يې وفادار

٩) تا وليد مصر كي زمونږه د نيكونو كړاو

كله چې وو هغوى سرې بحيرې سره

تا واورېدلې چې وهلي هغوى چيغې

د كومك په خاطر

١٠) تا وبنودلې معجزې حيرانوونكې

د فرعون او د هغه د درباريانو خلاف

او د هغه وطن د خلكو خلاف

ځكه ته پوهېدلې چې وكړ څنگه كبرجن چلند

دوى زمونږ نيكونو سره

تا وگټلو داسې نوم چې دى پاتې تر ننه پورې

١١) لاره دې جوړه كړه خپل قوم ته د بحيرې په منځ كې

پورې وتل هغوى د بحيرې له لارې په وچه ځمكه باندې

هغوى دې كړل ژورو اوبو ته گوزار

چې وریسي وو ستا ولس پسي

ډوب شول داسې لکه تیره چې شي ډوبه

توفاني بحر کې

د ورځې کره دې لارښوونه ورته (۱۲)

د ستنې په شان ورپخ باندې

روښانوله ورته لاره دې د شپې له خوا نه

په هغه اور باندې چې و د ستنې په شان

ته شوې رانښکته د سینا غره باندې (۱۳)

دوی ته دې وکړلې خبرې له اسمانه څخه

ورکړله زده کره دې هغوی ته د باور نه ډکه

ښه قوانین عادلانه دې ورکړل

دوی ته دې وښودله خپله سپېڅلې ورځ د سبت (۱۴)

ورته دې ورکړل قوانین او تورات

په وسیله د خدمتگار خپل موسی

١٥ کله چې وږي شول هغوی

تا ورته ورکړله ډوډی له اسمانه څخه

ورته دې ورکړلې د گټ نه اوبه

چې کله تږي شول

ودې ویل هغوی ته چې ورننوځي

ونیسي هغه ځمکه چې تا قسم کړی ؤ

چې ورته وربه یې کړې

١٦ خو زمونږ نیکونه شول سرزوري مغرور

سرغړونه یې وکړه ستا د امرانو څخه

١٧ سرغړونه یې وکړه ستا له اطاعته څخه

هغوی کړې هېرې معجزې چې بنودلې وې تا

هغوی د خپلې سرزورۍ په سبب کړلو یو مشر غوره

چې د مصر غلامی ته بېرته بوځي هغوی

خو ته بخښونکی خدای یې

ته مهربانه او رحیم یې ته

نه په قهر پرې ته زر

لویه ده مینه تلپاتې ستا

تا پرېښودل هغوی

حتی جوړ کړ هغوی بت د خوسي په شکل (۱۸)

او ویل یې چې دا هغه خدای دی

چې یې راوویستی له مصر څخه

ای خښتنه! وکړ څومره سپکاوی ستا هغوی

خو تا پرېښودل هغوی هلته په دښته کې (۱۹)

ځکه ډېر زیات دي رحمونه ستا

لېرې دې نه کړه ورپېڅ او اور هغوی نه

ورېڅ به د ورځې ورته لار ښودله

اور به د شپې رڼا کوله لاره

٢٠ د خپل نېک روح په وسيله دې لارښوونه د هغوی وکړه

تا د خوراک دپاره من ورکاوه او اوبه د خښاک دپاره

٢١ ودې ساتل هغوی په دښته کې څلوېښت کاله

هېڅکله نه شول دوی محتاج هېڅ شي ته

نه شوې زړې د هغوی جامې هېڅکله

نه پرسېدې د هغوی پښې له درده

٢٢ ورته دې ورکړل پاچاهيانې او قومونه

په هر ځای کې دې اباد کړل هغوی

ويې نيولو د سيحون پاچا حشبون هېواد

هم يې د عوج پاچا باشان هېواد

٢٣ تا ورکړل دومره زيات بچي هغوی ته

دومره لکه چې ستوري وي اسمان کې

تا راوستل هغه وطن ته هغوی

چې د ورکولو دې وعده کړې وه

د هغوی نیکونو سره

نو ونيوله هغوی د کنعان خاوره (۲۴)

تا اوسېدونکي کړل مغلوب هغوی ته

د هغه ځای

تا قوت ورکړ خپل قوم ته

چې هرڅه غواړي هغوی

ويې کړي د کنعان خلکو سره

او هم يې پاچاهانو سره

ستا قوم ونيول دېوال لرونکي بناونه (۲۵)

او هم يې ونيوله ځمکه حاصلخيزه

د ډېرو بنو شيانو ډک کورونه

او د لا پخوا نه کيندل شوې د اوبو ذخيريې

ويې نيولې د زيتونو ونې او هم مېوه دارې ونې

او هم د انگور باغونه

وخورل ټول هغه شيان چې يې غوښتل

شول چاغ خوړلو سره

چې دې ورکړي وو هغوی ته ټول بڼه شيان

هغوی ترې خوند واخيست

خو نافرمانه شو ستا قوم او شو ياغي د ستا نه ۲۶

هغوی کړه شا ستا شريعت ته کړل يې مړه ستا نبيان

خبرداري يې چې ورکړی ؤ هغوی ته

چې دروگرځي بيا ستا خواته

هغوی کړی ستا توهين دی هر وخت

نو تا په لاس وركړل هغوى خپلو دښمنانو ته

چې هغوى وکړ بد چلند ورسره

خو هغوى وکړ تاته سوال مرستې ته د خپل تکليف

په وخت کې

تا دعاگانې د هغوى اسمان نه واورېدلې

د خپل لوى رحم په سبب

ودې لېږل ژغورونکي چې کړي خلاص هغوى

کله چې سوله راغله بيا هغوى وکړه گناه

ستا په خلاف

او تا بيا وركړل هغوى د دښمنانو لاس ته

چې حكومت وكړي په هغوى باندې

خو بياهم کله چې وويسته توبه هغوى

ستا نه يې سوال وکړ چې وژغورې دوى

تا په اسمان کې هغه واورېده

او په خپل رحمت دې وژغورل

خو خو ځله هغوی

خبردارۍ دې ورکړ دوی ته چې بېرته راشي (۲۹)

ستا شریعت ته

خو هغوی ونه منل ستا قوانین په خپل غرور کې

که څه هم په قوانینو ستا تلل د ژوندانه لاره ده

خو شول سرزوري او سخت زړي هغوی

او اطاعت یې نه کړ

کلونه صبر وکړ تا او خبردارۍ دې ورکړ (۳۰)

دوی ته په خپل روح باندې په وسیله د نبیانو

خو وو کاڼه ستا خلک، تا پرې حاکم کړل

نور قومونه

خو بياهم د خپل لوی رحمت په سبب (۳۱)

تا پرېښودل هغوی او نه دې نابود کړل هغوی

ته مهربانه او رحيم خدای يې!

ای زمونږ خدایه خومره لوی يې ته (۳۲)

خومره خواکمن او وپروونکی يې ته

وفاداری سره ولاړ يې په خپل لوظ باندي

دغه سختی او کړاوونه چې تېر کړي دي مونږ

ستا په نظر کې باید نه شي يې ارزښته ښکاره

له هغې ورځې نه تر ننه پورې چې کامياب شوي دي

په مونږ د آشور پاچاهان ا

ډېرې بلاوې نازل شوې په مونږ ټولو په شاهانو

او مشرانو زمونږ

په کاهنانو، نبیانو او نیکونو زمونږ

٣٣) ته وې په حقه چې هر ځل دې راکړه مونږ ته سزا

که څه هم مونږه کړې گناه خو وفادار يې ته

٣٤) پاچاهانو زمونږ، زمونږ مشرانو، کاهنانو

او نيکونو زمونږ

ستا په شريعت باندې عمل ونه کړ

هغوی ونه نيوه غوږ خبرداريو او حکمونو ته ستا

٣٥) لوی برکت دې ورکړ د پاچاهي هغوی ته

هم پرېمانه شتمني او حاصلخېزه ځمکه

خو هغوی نه وکړ عبادت ستا

او نه يې پرېښودلې خپلې بدې

٣٦) گوره مونږ يو نن غلامان

چې دې ورکړې وه زمونږ نيکونو ته

حاصلخېزه ځمکه

چې يې مېوې او بڼه فصلونه وڅوري

وگوره نن مونږ غلامان يو په کې

❷❸ اخلي پرېمانه حاصلات د ځمکې دا پاچاهان

چې دې ټاکلي دي په مونږ باندې

ځکه چې کړې ده گناه مونږه

چې يې وي خوښه هرڅه

کړي يې په مونږ او په څارويو زمونږ

لوی مصيبت کې گرفتار يو مونږ

قوم او د څښتن سره لوظ

❷❹ د هغو ټولو پېښو له امله چې وشوې، مونږ د اسراييلو قوم يو ليکل شوی ټينگ لوظ کوو او

زمونږ مشران، لايويان او زمونږ کاهنان به په هغه باندې خپل مهرونه ولگوي.

❷❺ لومړنی کس چې مهر يې ولگاوه هغه والي يعني نحميا د حکليا زوی ؤ او بيا صدقيا

مهر ولگاوه. لاندې خلکو هم مهرونه ولگول:

❷-❸ کاهنان: سرايا، عزريا، ارميا، فشحور،

امريا، ملكيا، حطوش، شبنيا،
ملوك، حاريم، مريموت، عوبديا،
دانيال، جنتون، باروك، مشلام،
ايبا، ميامين، معزيا، بلجاي او شمعيه.
٩-١٣ لاويان: يشوع د ازنيا زوى،
بنوي د حيناداد د طايفي څخه،
قدمي بيل، شبنيا، هوديا، قليطا،
فلايا، حانان، ميكا، رحوب،
حشيبا، زكور، شربيا، شبنيا،
هوديا، باني او بنينو.

١٤-٢٧ د قوم مشران: فرعوش، فحت موآب، عيلام، زتو،
باني، بوني، عزجد، بباى، ادونيا،
بغواى، عادين، آطير، حزقيا،
عزور، هوديا، حاشوم، بيساى،
حاريف، عناتوت، نيباى، مجفيعاش،
مشلام، حيزير، مشيزيبيل، صادوق،
يدوع، فلتيا، حانان، عنايا، هوشع،
حنيا، حشوب، هلوحيش، فلحا،
شوبيق، رحوم، حشبننا، معسيا،
اخيا، حانان، عانان، ملوك،
حاريم او بعنه.

٢٨ مونيډ د اسراييلو نورو خلکو، کاهنانو، لاويانو، د خدای د کور ساتونکو، سندرغاړو، خدمتگارانو او نورو ټولو هغو خلکو چې د خدای د شريعت څخه اطاعت کوي، خپل ځانونه د هغو پرديو قومونو څخه چې زمونږ په خاوره کې اوسېږي، بېل کړل. مونيډ د خپلو بنځو او خپلو ټولو هغو زامنو او لورگانو سره چې په دې لوظ پوهېږي، ٢٩ د خپلو مشرانو سره په دې قسم کې يوځای کېږو چې مونيډ به د خدای د شريعت سره سم چې خدای د خپل خدمتگار موسی په وسيله راکړی دی خپل ژوند تېروو. مونيډ به د خپل څښتن په ټولو حکمونو، قوانينو او شرطونو باندې عمل او د هغو اطاعت به کوو. که چېرې مونيډ هغه مات کړو، نو د خدای لعنت دې په مونيډ باندې وي.

٣٠ مونيډ دا لوظ کوو چې مونيډ به خپلې لورگانې د غيريهوديانو زامنو ته نه ورکوو او نه به پرېږدو چې زمونږ زامن د غيريهوديانو د لورگانو سره ودونه وکړي. ٣١ که چېرې پردي خلک غلې دانې يا کوم بل شی راوړي چې په مونيډ باندې يې د سبت يا په کومه بله سپېڅلې ورځ خرڅ کړي، مونيډ به يې ورڅخه وانخلو. په هر اووم کال به په ځمکه کې کرنه نه کوو او خپل ټول پورونه به وبخښو. ٣٢ مونيډ مسووليت لرو چې هر کال به د مټقال درېمه برخه سپين زر د خپل خدای د کور د لگښت دپاره ورکړو.

٣٣ مونيډ به د خدای په کور کې د عبادت دپاره دا شيان تيار کړو: سپېڅلې ډوډی، د غلو دانو ورځنی نذرانه، هغه څاروي چې د قربانيو په توگه هره ورځ سوځول کېږي، د سبت، د نوې مياشتې د اخترونو او نورو اخترونو دپاره سپېڅلې نذرانې، نورې سپېڅلې نذرانې، د اسراييلو د گناهونو د کفارې نذرانې او نور شيان چې د خدای د کور دپاره ورته اړتيا ده.

٣٤ مونيډ يعنې کاهنان او لاويان او زمونږ خلک به هر کال پچه اچوو چې دا خرگنده شي چې

کومې طایفې به په ټاکلي وخت زمونږ د خدای کور ته لرگي راوړي، ترڅو د شریعت د شرطونو سره سم هغه سوځېدونکې قربانۍ ورباندې وسوځول شي چې زمونږ څښتن خدای ته وړاندې کېږي.

٣٥) مونږ مسوولیت لرو چې هر کال د څښتن کور ته د لومړنیو غلو دانو او د هرې ونې لومړنۍ مېوې د نذرانې په توګه راوړو. ٣٦) لکه څنګه چې په شریعت کې لیکل شوي دي، مونږ به د خپلو زامنو، غواګانو، وزو او مېړو څخه هر لومړنی زېږول شوی هغه کاهنانو ته راولو چې د خدای په کور کې خدمت کوي او هغه به خدای ته وقف کوو. ٣٧) مونږ به د اوږو هغه پېړه چې هر کال د لومړنیو راټولو شویو غلو دانو حاصل څخه تیاره شوې وي او د شرابو، د زیتونو د تېلو او د هر ډول مېوو د حاصل نورې نذرانې هغو کاهنانو ته راوړو چې د خدای په کور کې د ګودامونو مسوولان دي. مونږ به د خپلو ځمکو د حاصلاتو لسمه برخه هغو لایویانو ته چې زمونږ په ښارګوټو کې هغه راټولوي، ورکړو. ٣٨) د لسمې برخې د راټولولو په وخت کې باید هغه کاهنان چې د هارون د اولادې څخه دي د لایویانو سره وي او لایویان دې د راټول شوي عشر، لسمه برخه د خدای د کور ګودامونو ته یوسي. ٣٩) د اسراییلو خلک او لایویان باید د غلو دانو، شرابو او د زیتونو د تېلو اعانې هغو ګودامونو ته راوړي په کومو کې چې د خدای د کور لوبڼي ساتل کېږي او کاهنان چې خدمت کوي، د خدای د کور ساتونکي او سندرغاړي هلته اوسېږي.

مونږ به د خدای د کور په اړه بې پروايي ونه کړو.

د اورشلیم اوسېدونکي

١١) نو د قوم مشران په اورشلیم کې ځای په ځای شول او نورو خلکو پچه واچوله چې د هرو لسو کورنیو څخه دې یوه کورنی غوره شي او هغه دې د اورشلیم په سپېڅلي ښار کې واوسېږي او پاتې دې په نورو ښارګوټو کې واوسېږي. ٢) هر سړی چې په خپله خوښه حاضرېده چې په

اورشليم کې واوسېږي، خلکو د هغه دپاره د برکت غوښتنه کوله. (۳) د اسراييلو خلک، کاهنان، لاويان، د خدای د کور خدمتگاران او د سليمان د خدمتگارانو اولاده د يهودا په ښارگوټو کې په خپلو ځمکو کې اوسېدل.

دا د يهودا د ولايت د مشرانو لست دی چې په اورشليم کې اوسېدل:

(۴) په اورشليم کې د يهودا او بنيامين د قبيلو ځينې غړي اوسېدل چې هغه دا وو: عتاييا چې د عزيا زوی ؤ او د زکريا لمسی ؤ. د هغه په نورو نیکونو کې امريا، شفتيا او مهليل چې د يهودا د زوی فارص اولاده ده، شامل وو.

(۵) معسيا چې د باروک زوی او د کلحوزه لمسی ؤ. د هغه په نورو نیکونو کې حزيا، عدايا، يوياريب او زکريا چې د يهودا د زوی شيله اولاده ده، شامل وو.

(۶) د فارص د اولادې څخه څلور سوه اته شپېته تکړه سړي چې په اورشليم کې اوسېدل.

(۷) د بنيامين د قبيلې غړي: سلو چې د مشلام زوی او د يوعيد لمسی ؤ. د هغه په نورو نیکونو کې فدايا، قولايا، معسيا، ايتيل او اشعيا شامل وو.

(۸) د سلو نه وروسته جباى او سلاى.

ټول نهه سوه اته ويشت تنه بنيامينيان په اورشليم کې اوسېدل. (۹) د زکري زوی يوييل د هغوی مشر ؤ او يهودا د هسنواه زوی په ښار کې د هغه مرستيال ؤ.

(۱۰) کاهنان: يدعيا د يوياريب زوی او ياکين.

(۱۱) سرايا چې لوی کاهن ؤ، د حلقييا زوی او د مشلام لمسی ؤ. د هغه په نیکونو کې

صادوق، مرايوت او اخیطوب شامل وو.

۱۲ د دې طایفې څخه اته سوه دوه ویشت تنو د خدای په کور کې خدمت کاوه.

عدایا چې د یروحام زوی او د فللیا لمسی ؤ. د هغه په نیکونو کې امصي، زکریا، فشحور او ملکيا شامل وو.

۱۳ د دې طایفې څخه دوه سوه دوه څلوېښت تنه د کورنیو مشران وو.

عمشيسای د عزرییل زوی او د اخزای لمسی ؤ. د هغه په نیکونو کې مشلیموت او یمیر شامل وو.

۱۴ د دې طایفې څخه یو سلواته ویشت زېږور جنگیالی وو. د هغوی مشر زبدي ییل د هجدولیم زوی ؤ.

۱۵ لاویان: شمعیه د حشوب زوی او د عزریقام لمسی ؤ. حشيبا او بوني د هغه نیکونه وو.

۱۶ شبتای او یوزاباد مشران لاویان وو او دوی د هغو کارونو مسوولان وو چې د خدای له کور څخه دباندې به ترسره کېدل.

۱۷ متنیا د میکا زوی او د زبدي لمسی ؤ چې د اساف اولاده وه. هغه د شکرگزاری د دعا د سندري په ویلو سره د خدای د کور د سندرخاږو د ډلې مشري کوله. بقبقا د متنیا مرستیال ؤ.

عبدا د شموع زوی او د جلال لمسی ؤ چې د یدوتون د اولادې څخه ؤ.

١٨ د اورشليم په سپېڅلي ښار کې ټول دوه سوه او څلور اتيا تنه لاويان اوسېدل.

١٩ د خدای د کور ساتونکي: عقوب، ظلمون او د هغوی خپلوان چې ټول يو سلو دوه اويا تنه وو.

٢٠ د اسراييلو نور خلک او پاتي کاهنان او لاويان د خپلو نیکونو په جايدادونو کې د يهودا په نورو ښارگوټو کې اوسېدل. ٢١ د خدای د کور خدمتگاران د اورشليم په هغې برخې کې اوسېدل چې د عوفل په نوم يادېده او هغوی د صيحا او جشفا تر نظر لاندې کار کاوه.

٢٢ عزي د باني زوی او د حشيبيا لمسی ؤ، هغه د هغو لاويانو مشر ؤ چې په اورشليم کې اوسېدل. د هغه په نیکونو کې متنيا او ميکا شامل وو او ميکا د اساف د طايفې څخه ؤ چې نوموړې طايفې د خدای په کور کې د موسیقي مسووليت په غاړه درلود. ٢٣ د سندرغاړو ورځنی فعاليت د فارس پاچا د امر او اصولو سره سم تر سره کېده.

٢٤ فتحيا د مشيزيبيل زوی چې د زارح د طايفې او د يهودا د قبيلې څخه ؤ، د فارس په دربار کې د اسراييلو د خلکو استازی ؤ.

د نورو ښارونو او ښارگوټو اوسېدونکي

٢٥ ډېر خلک په هغو ښارگوټو کې اوسېدل چې د هغوی کروندو ته نژدې وو. د يهودا د قبيلې خلک په قریت اربع، ديبون او يقبصي بيل او د دغو ښارونو په نژدې کلیو کې اوسېدل. ٢٦

همدارنگه هغوی د يشوع، مولاده، بيت فالط ٢٧ او د حزر شوعال په ښارونو او د بيرشبع په ښار او د هغه په شاوخوا کلیو کې هم اوسېدل. ٢٨ هغوی د صقلغ او مکونه په ښارونو او د هغو په

شاوخوا کلیو کې، (۲۹) په عین رمون، زرعه، یرموت، (۳۰) زانوح، عدولام او د دغو ښارگوټو په نژدې کلیو کې اوسېدل. هغوی په لاختی او نژدې کروندو او په عزیزه او د هغې په شاوخوا کلیو کې اوسېدل. په دې توگه د یهودا خلک په هغې سیمې کې اوسېدل چې د بیرشبع او د هنوم د درې ترمنځ پرته وه.

(۳۱) د بنیامین د قبیلې خلک په جبع، مخماس، عیا او په بیت ییل او د هغه په شاوخوا او نژدې کلیو، (۳۲) عناتوت، نوب، عننیا، (۳۳) حاصور، رامه، جتایم، (۳۴) حادید، زبوییم، نبلاط، (۳۵) لود او اونو او د کسبگرو په دره کې اوسېدل. (۳۶) د لویانو ځینې ډلې چې د یهودا په سیمه کې اوسېدلې هغوی ولېږل شوي چې د بنیامین د خلکو سره واوسېږي.

د کاهنانو او لویانو لست

(۱) - (۷) دا د هغو کاهنانو او لویانو لست دی چې د شالتي ییل د زوی زروبابل او لوی کاهن یسوع سره د جلاوطني څخه راستانه شول:

کاهنان: سرايا، ارميا، عزرا،

امريا، ملوک، حطوش،

شکنیا، رحوم، مریموت،

عیدو، جنتون، ایبا،

میامین، معدیا، بلجه،

شمعیه، یویاریب، یدعیا،

سلو، عاموق، حلقیا او یدعیا.

دا خلک د یشوع په زمانه کې د کاهنانو مشران وو.

۸) لاویان: دې لاویانو د شکرگزاری د سندرو د ویلو مشري کوله: یشوع، بنوي، قدمي بیل، شریبا، یهودا او متیا.

۹) بقبقیا او عني د خپلو ملگرو لاویانو سره هغې پورته یادې شوې ډلې ته مخامخ ودرېدل او د هغوی په ځواب کې یې سندرې ویلې.

د لوی کاهن یشوع اولاده

۱۰) یشوع د یویاقیم پلار، د الیاشیب نیکه او د یویاداع غور نیکه ؤ، ۱۱) یویاداع د یوناتان پلار او د یدوع نیکه ؤ.

د کاهنانو د طایفو مشران

۱۲) - ۲۱) کله چې یویاقیم لوی کاهن ؤ، دا کاهنان د کاهنانو د طایفو مشران وو:

د سرايا له طایفې څخه مرايا،

د ارميا له طایفې څخه حننيا،

د عزرا له طایفې څخه مشلام،

د امريا له طایفې څخه يهو حانان،

د ملوک له طایفې څخه یوناتان،

د شبنيا له طایفې څخه يوسف،

د حاريم له طایفې څخه عدنا،

د مریوت له طایفې څخه حلقای،
د عیدو له طایفې څخه زکریا،
د جنتون له طایفې څخه مشلام،
د ایبا له طایفې څخه زکری،
د منیامین او موعدیا له طایفو څخه فلطای،
د بلجه له طایفې څخه شموع،
د شمعیه له طایفې څخه یهوناتان،
د یویاریب له طایفې څخه متنای،
د یدعیا له طایفې څخه عزری،
د سلاى له طایفې څخه قلاى،
د عاموق له طایفې څخه عبیر،
د حلقیا له طایفې څخه حشیا،
د یدعیا له طایفې څخه ننتیل.

د لاویانو او کاهنانو د کورنیو سوانح

۲۲ د لاویانو او کاهنانو د کورنیو نومونه د دغو مشرانو کاهنانو یعنی الیاشیب، یویاداع، یوحانان او یدوع په زمانه کې ثبت شوي وو. د دې نومونو ثبتول د فارس د پاچا داریوش په دوران کې پای ته ورسېدل.

۲۳ د لاویانو د مشرانو د کورنیو نومونه یوازې د الیاشیب د لمسي یوحانان تر زمانې پورې په رسمي توگه د تاریخ په کتاب کې ولیکل شول.

د خدای په کور کې د لاویانو د دندو ټاکنه

۲۴) د حشيبا، شربيا او د قدمي بيل زوی يشوع د لاویانو مشران وو. د هغوی تر لارښوونو لاندې، لاویان په خو ډلو کې تنظيم شوي وو. د خدای د خدمتگار داود پاچا د لارښوونو سره سم دوه، دوه ډلې يو بل ته مخامخ ودرېدلې چې د خدای ثنا ووايي او شکرگزارې وکړي. د سندرو په ويلو سره يوې ډلې بلې ډلې ته ځواب ورکاوه.

۲۵) د خدای د کور هغه ساتونکي چې د دروازو تر څنګه د ګودامونو د ساتلو مسوولیت يې په غاړه و، دا دي: متنيا، بقبقيا، عوبديا، مشلام، ظلمون او عقوب.

۲۶) دا هغه خلک وو چې د يشوع د زوی او د يهوصادق د لمسي يوياقيم او د نحميا والي او د شريعت د عالم او کاهن عزرا په زمانه کې يې ژوند کاوه.

نحميا او د ښار د دېوال وقف کول

۲۷) کله چې د اورشليم د ښار دېوال وقف کېده، لاویان د خپلو ټولو ځايونو څخه اورشليم ته راوستل شول، ترڅو هغوی د شکرگزارۍ په سندرو او د شرنگېدونکو زنگونو، چنګونو او ربابونو په غږولو سره د وقف کېدلو په جشن کې ګډون وکړي. ۲۸-۲۹) د لاویانو سندرغاړي د اورشليم د شاوخوا سيمو څخه چې هغوی په کې د ځانونو دپاره کلي ودان کړي وو، د نطوفې د شاوخوا کليو، د بيت جلدجال، جبع او عزموت څخه راغلل او په اورشليم کې سره راټول شول. ۳۰) کاهنانو او لاویانو لومړی د خپلو ځانونو دپاره او بيا د قوم، دروازو او د ښار د دېوال د پاکولو مذهبي مراسم تر سره کړل.

۳۱) ما د يهودا مشران د دېوال په سر باندې سره راټول کړل او د سندرغاړو دوه لويې ډلې مې

وتاکلې چې د بنار شاوخوا وگرځي او د خدای د شکرگزاری سندرې وويي.

لومړنۍ ډله د دېوال په سر باندې جنوب خواته د خزلو د دروازې په لور لاړه. (٣٢) هوشعيا د سندرغاړو شاته روان ؤ او د يهودا د مشرانو څخه نيمايي يې په هغه پسې روان وو. (٣٣-٣٥) ورپسې دغو کاهنانو د تگ په وخت کې سرنې غږول: عزريا، عزرا، مشلام، يهودا، بنيامين، شمعيه او ارميا. د هغو پسې زکريا د يوناتان زوی او د شمعيه لمسی ؤ. (د هغه په نيکونو کې متنيا، ميکايا او زکور چې د اساف له طايفې څخه ؤ، شامل وو.) (٣٦) ورپسې د زکريا خپلوان يعنې شمعيه، عزرييل، مللاي، جلاي، ماعاي، ننتييل، يهودا او حناني وو. دوی د موسيقي هغه الې غږولې چې د خدای خدمتگار داود پورې يې اړه لرله. د شريعت عالم عزرا د دې ډلې لارښوونه کوله. (٣٧) کله چې هغوی د چينې دروازې ته ورسېدل، په هغو زينو باندې چې د داود تر بناره پورې رسېدلې وې، وختل او د داود له ماڼۍ څخه تېر شول او بېرته د اوبو د دروازې دېوال ته چې د بنار په ختيځه خوا کې ؤ، وروگرځېدل.

(٣٨) د شکرگزاری کولو بله ډله د دېوال په سر باندې شمال خواته لاړه او زه د نيمايي خلکو سره هغوی پسې روان وم. مونږ د تنورونو د برج څخه تېر شولو او پلن دېوال ته ورسېدلو (٣٩) او له هغه ځای څخه روان شولو او د افرایم له دروازې، يشانه دروازې، د ماهي دروازې، د حنن بيل له برج او د سلو له برجه تېر شولو او د پسونو دروازې ته ورسېدلو. په پای کې مونږ د خدای د کور دروازې ته نژدې ودرېدلو.

(٤٠) نو دواړه ډلې چې د خدای شکرگزاری يې کوله د خدای په کور کې په خپلو ټاکلو ځايونو کې ودرېدلې. برسېره پر هغو نيمو مشرانو چې زما سره وو، (٤١) زما په ډله کې دا لاندې کاهنان چې سرنې ورسره وو، هم شريک وو: الياقيم، معسيا، منيامين، ميکايا، اليوعينای، زکريا او حننيا. (٤٢) معسيا، شمعيه، العازار، عزري، يوحانان، ملکيا، عيلام او ايصر د هغوی پسې روان وو. هغو سندرغاړو

چې د یزرحیا له خوا یې لارښوونه کېدله، په لوړ اواز سره سندرې ویلې.

۴۳ په هغه ورځ ډېرې قربانۍ وړاندې شوې او خلک د خپلو ښځو او ماشومانو سره خوشحاله وو، ځکه چې خدای د هغوی زړونه د خوشحالی څخه ډک کړي وو. د اورشلیم د خلکو د خوشحالی اواز له ډېر لېرې ځای څخه اورېدل کېده.

د خدای د کور د عبادت تیاری

۴۴ په هغه ورځ ځینې خلک د ګودامونو د مسوولانو په توګه وټاکل شول چې په هغو کې به د خدای د کور د پاره اعانې، د حاصلاتو لسمه برخه او لومړنۍ غلې دانې او مېوې چې هر کال به پخېدلې، ساتل کېدلې. دې مسوولانو دا دنده درلودله چې د هغو کروندو څخه چې ښارونو ته نژدې وې، د کاهنانو او لایویانو برخه د شریعت د اصولو سره سم راټوله کړي. د یهودا ټول خلک د کاهنانو او لایویانو د خدمت څخه خوشحاله وو، ۴۵ ځکه چې هغوی د پاکوالي مراسم او هغه نورې دندې سرته رسولې چې خدای د هغو حکم کړی ؤ. د خدای د کور سندرغاړو او ساتونکو هم خپلې دندې د داود پاچا او د هغه د زوی سلیمان د حکم سره سم ترسره کولې. ۴۶ په پخوا زمانه کې، یعنې د داود او اساف په زمانه کې د سندرغاړو او خدای ته د شکرګزاري او ثنا ویلو د سندرو د پاره لارښوونکي موجود وو. ۴۷ د زروباېل او نحمیا په زمانه کې به د اسراییلو ټولو خلکو هره ورځ د خدای د کور سندرغاړو او ساتونکو ته خواړه او نور د اړتیا وړ شیان ورکول. خلکو به لایویانو ته سپېڅلي نذرانې ورکولې او لایویانو به کاهنانو ته د اړتیا وړ برخه ورکوله.

د پرديو قومونو څخه د اسراییلو جدا کېدل

۱۳ په هغه ورځ چې کله د موسی تورات په لوړ اواز سره خلکو ته لوستل کېده، هغوی

داسې ليکنه راپيدا کړه چې په هغې کې ويل شوي وو چې عمونيانو او موآبيانو ته اجازه نشته چې د خدای د قوم د غوندې سره يوځای شي. (۲) دا په دې خاطر چې د عمون او موآب خلکو اسراييليانو ته د مصر څخه د راوتلو په وخت کې په لاره کې د خوړو او اوبو په ورکولو سره هرکلی ونه کړ، بلکې د دې په ځای هغوی بلعام ته پيسې ورکړې چې په اسراييلو باندې لعنت ووايي، خو زمونږ خدای هغه لعنت په برکت باندې بدل کړ. (۳) کله چې د اسراييلو قوم د تورات دا وينا واورېدله، هغوی ټول دورگه خلک د اسراييلو د ټولني نه وشړل.

د نحميا اصلاحات

(۴) الياشيب کاهن چې زمونږ د خدای د کور د گودامونو مسوول ؤ، هغه د طوبيا خپلوان ؤ. (۵) هغه د گودامونو د کوټو څخه يوه لويه کوټه طوبيا ته ورکړې وه. دا کوټه مخکې د غلو دانو او قيمتي خوشبويی د نذرانو او د خدای د کور د لوبنو او هم د غلو دانو، شرابو او د زيتونو د تېلو د لسمې برخې دپاره وه، چې لاويانو، د خدای د کور سندرغاړو او د خدای د کور ساتونکو ته به د حکم سره سم ورکول کېدل. د کاهنانو دپاره نذرانې هم په دې کوټه کې ساتل کېدلې. (۶) خو کله چې دا کار کېده زه په اورشليم کې نه وم، ځکه چې د ارتخششتا د پاچاهۍ په دوه دېرشم کال چې هغه د بابل پاچا ؤ، زه بېرته هغه ته ورغلی وم. څه موده وروسته مې د هغه څخه اجازه تر لاسه کړه (۷) او اورشليم ته راستون شوم. هلته د الياشيب د هغه بد کار څخه خبر شوم چې طوبيا ته يې د خدای په کور کې يوه کوټه ورکړې وه. (۸) زه ډېر په قهر شوم او د طوبيا ټول شيان مې دباندي وغورځول. (۹) ما امر وکړ چې کوټې دې د مذهبي دود له مخې پاکې شي او د خدای د کور سامان، د غلې دانې نذرانې او قيمتي خوشبويي دې بېرته هلته کېښودل شي.

(۱۰) همدارنگه زه خبر شوم چې د خدای د کور سندرغاړي او نور لاويان د اورشليم څخه تللي او بېرته خپلو کرونډو ته ستانه شوي دي، ځکه چې خلکو هغوی ته خپله برخه نه وه ورکړې. (۱۱) نو

ما مامورين ورتل او د هغوی څخه مې پوښتنه وکړه: «د خدای د کور په هکله ولې بې پروايي شوې ده؟» بيا مې لايوان او سندرغاړي بېرته د خدای کور ته راوستل او هغوی ته مې بېرته خپلې دندې وسپارلې. (۱۲) نو د يهودا ټولو خلکو يوځل بيا د خدای د کور گودامونو ته د خپلو غلو دانو، شرابو او د زيتونو د تېلو د لسمې برخې په راوړلو باندې پيل وکړ. (۱۳) دا لاندې کسان مې د گودامونو د مسوولانو په توگه وټاکل: شلميا کاهن، صادق چې د شريعت عالم ؤ، فدايا لايوان او حانان چې د زکور زوی او د متنيا لمسی ؤ، د هغوی مرستيال. دا سړي خلکو ته د اعتبار وړ وو، د دوی کار نورو خدمتگارانو ته د سامانونو وېشل ؤ.

(۱۴) ای زما خدایه، زما هغه ښه کارونه په یاد وساته چې ستا د کور دپاره مې کړي دي او هغه مه هېروه. (۱۵) په هغه وخت کې مې ولیدل چې په يهودا کې خلک د سبت په ورځ د انگورو څخه شربت وباسي. نورو غلې دانې، شراب، انگور، انځر او نور شيان په خپلو خړو باندې بارول او هغه يې اورشلیم ته وړل. هغوی غوښتل چې د سبت په ورځ دا شيان خرڅ کړي، خو ما خبرداری ورکړ چې دا کارونه ونه کړي. (۱۶) ځينې خلک چې د صور د ښار څخه وو او په اورشلیم کې اوسېدل، هغوی به هم د سبت په ورځ ماهيان او هر ډول شيان راوړل چې په هغو يهوديانو يې خرڅ کړي چې په اورشلیم کې اوسېدل. (۱۷) ما د يهوديانو مشران ورتل او هغوی ته مې وويل: «دا څه بد کار دی چې تاسې يې کوئ؟ تاسې ولې د سبت د ورځې سپکاوی کوئ؟» (۱۸) ايا ستاسو نیکونو همداسې کارونه ونه کړل، ترڅو زمونږ خدای په مونږ او په دې ښار باندې دا ټول مصيبتونه راوستل؟ اوس تاسو د سبت ورځې ته په سپکاوي سره په اسراييلو باندې د هغه نور غضب هم راپاروئ.»

(۱۹) نو ما امر وکړ چې د ښار دروازې دې د سبت د پيل کېدلو، يعنې د لمر د پرېوتلو د وخت نه بندې کړای شي او د سبت د پای ته رسېدلو پورې دې خلاصې نه شي. ما د خپلو کسانو څخه څو تنه په دروازو کې ودرول چې د سبت په ورځ د خرڅولو شيان ښار ته رانه وړل شي. (۲۰) هغو

سوداگرانو او خرخوونکو چې هر ډول شيان به يې خرخول، يو يا دوه ځلې يې د شنبې شپه د اورشليم څخه دباندې تېره کړه. (۲۱) خو ما هغوی ته خبرداری ورکړ او ومې ويل: «تاسو ولې د دېوال په خوا کې شپه تېروئ؟ که تاسو بيا دا کار وکړ، نو زه به ستاسو په وړاندې د زور څخه کار واخلم.» له هماغه وخت راهيسې هغوی نور د سبت په ورځ رانغلل. (۲۲) ما لايوانو ته امر وکړ چې خپل ځانونه د مذهبي دود له مخې پاک کړي او په دروازو کې پېره وکړي، ترڅو د سبت د ورځې پاکوالی وساتل شي.

ای زما خدایه، ما د دې کار په خاطر هم در په یاد کړه او د خپلې لويې او تلپاتې مينې په خاطر په ما باندې رحم وکړه. (۲۳) په هغه وخت کې مې دا هم وليدل چې د يهودا ځينو خلکو د اشدود، عمون او مواب د بنځو سره ودونه کړي وو. (۲۴) د هغوی د ماشومانو څخه نيمايي يې په اشدودي يا ځينو نورو ژبو باندې خبرې کولې او هغوی د يهودا په ژبه باندې خبرې نه شوې کولای. (۲۵) نو ما هغه خلک ورټل، په هغوی باندې مې لعنت ووايه، ځينې مې ووهل او د هغوی د سرونو وينبتان مې وويستل. بيا مې هغوی ته د خدای په نوم باندې قسم ورکړ چې هغوی او د هغوی اولادونه به د پرديو قومونو سره ودونه نه کوي. (۲۶) ما هغوی ته وويل: «همدا د پرديو قومونو بنځې وې چې سليمان پاچا يې گناهکار کړ. هغه د نورو قومونو د پاچاهانو په منځ کې ساری نه درلود. خدای د هغه سره مينه درلودله او هغه يې په ټولو اسراييلو باندې پاچا کړی ؤ، خو هغه هم پرديو بنځو د گناه خواته يووړ. (۲۷) ايا مونږ هم ستاسو په لاره روان شو او د پرديو قومونو د بنځو سره په ودونو کولو لويه گناه وکړو او په دې توگه د خپل خدای په وړاندې خیانت وکړو؟» (۲۸) يهوياذاع د لوی کاهن الياشيب زوی ؤ، خو د هغه د زامنو څخه يو تن د سنبلط حوروني د لور سره واده کړی ؤ، نو هغه مې د اورشليم څخه وشړلو.

(۲۹) ای زما خدایه، دا در په یاد کړه چې هغوی څنگه د کاهن د مقام او د هغه لوظ سپکاوی وکړ چې تا د کاهنانو او لايوانو سره کړی ؤ. (۳۰) ما قوم د ټولو پرديو شيانو څخه پاک کړ او د کاهنانو

او لایوانو دپاره مې دنده وټاکله، ترڅو هغوی ټول خپل مسوولیت وپېژني. (۳۱) داسې ترتیبات مې ونيول چې خلک به په ټاکلي وخت د نذرانو د سوځولو دپاره لرگي راوړي او د خپلو لومړنیو حاصلاتو نذرانې به راوړي.

ای زما خدایه، ما در په یاد کره او ماته برکت راکړه.